

مطالعه تطبیقی نماد باد در شعر واصف باختری و محمود درویش

نویسنده: پوهیالی سوما نظری

استاد پوهنچی ادبیات و علوم بشری

چکیده

نماد زادگاه هنر است و با عینی‌ترین و ملموس‌ترین گفتار انسانی یعنی شعر، ارتباطی گسترده دارد. نماد باد در شاعرانه‌های ادبیات از عمده نمادهای طبیعی و گاه اسطوره‌ای است که در اشعار پیشین نماد خبررسان عاشق و معشوق و حقیقت روح حرکت و شادایی بوده است؛ اما در شعر معاصر بنا به فضای بسته و خفقان‌آور جامعه موجود دیگر باد آن باد نیست که چهره‌ای دیگر دارد، برای پی‌بردن به چگونگی این چهره در ژرفای ذهن شاعران معاصر باید این نمادها را واکاوید. باختری و درویش نیز از شاعران معاصر افغانستان و فلسطین اند که در کشورهایی می‌زیستند که خود نماد و مظهر ویرانی و ستم‌دیدگی است، همین است که شعرشان را به رگبار نماد بسته است، یکی از نمادهای عمده‌شان باد است که این مقال به روش بنیادی-توصیفی به پردازش آن با چهره‌هایی همراه با ویرانگری، ستم‌پیشه‌گی، جنگ و با نگاه اسطوره‌یی شاعر، باد خدای ظالم ذهن بشر اولیه، می‌پردازد.

کلمات کلیدی: نماد، باد، باختری، درویش، ویرانگر.